

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

"Να ο κόσμος στον οποίο προοριζόμαστε να κατακυλήσουμε: ο κόσμος του μίσους και των σλόγκαν Πολύχρωμα πουκάμισα. Ξυρισμένα κεφάλια. Καουτσουκένια μαστίγια. Μυστικά κελλιά όπου μέρα-νύκτα ανάβει το ηλεκτρικό φως. Ο αστυνομικός που αστυνομεύει ακόμη και τον ύπνο μας. Και οι γιγαντοαφίσσες με τα τεραστία πρόσωπα και τα εκατομμύρια πλήθη που επεφημούν τον αρχηγό και τον θαυμάζουν μέχρι λατρείας"

GEORGE ORWELL

ΑΘΗΝΑ 24 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1990 ΤΕΥΧΟΣ Νο 31

Φ ΙΔΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ, τώρα που η φάρσα των εκλογών τέλειωσε, είναι, πιστεύουμε, καιρός να δούμε τόσο το τι μας επιφυλάσσει το μέλλον, όσο και το πώς μπορούμε εμείς να παρέμβουμε στη διαμόρφωση αυτού του μέλλοντος.

Το ανέβασμα της Νέας Δημοκρατίας στην εξουσία είναι η φυσική συνέπεια του εκφυλισμού του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που τελευταία δεν μπορούσε να πείσει κανέναν για το "σοσιαλισμό" του.

Ανάμεσα στη μασκαρεμένη δεξιά, λοιπόν, του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και του Συνασπισμού και στην ωμή δεξιά της Ν.Δ., ο κόσμος προτίμησε τη δεύτερη.

Θα πρέπει να είναι κανείς, βέβαια, χονδροκέφαλος (κάθε ομοιότητα με υπαρκτά πρόσωπα δεν είναι καθόλου συμπτωματική) για να μιλήσει για στρωφή του κόσμου προς το συντηρητισμό. Οι άνθρωποι δεν είναι ποτέ συντηρητικοί. Είναι απλά απογοητευμένοι, φοβισμένοι και εξαπατημένοι. Απογοητευμένοι από τα οράματα των "σοσια"λιστών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που αποδείχτηκαν πράσινες φλούδες ενός καρπουζιού-μάπα. Απογοητευμένοι απ' το Συνασπισμό που αποδείχτηκε απλή γέφυρα για την επιβολή των συμφερόντων των αστών, δηλαδή των εδώ αντιπροσώπων των Ξένων πολυεθνικών, στους εργαζόμενους, που εδώ και 50 χρόνια έχουν πάψει να είναι τάξη. Απογοητευμένοι από τους-οικολόγους και μη-αριστεριστές που η μόνη τους εναλλακτική σκέψη είναι να γίνουν χαλιφάδες στη θέση των χαλιφάδων...

Φοβισμένοι από την "πανταχόθεν" εκπορευόμενη κινδυνολογία για οικονομικές καταστροφές (είναι αστείο το να φοβούνται το νερό οι χειμερινοί κολυμβητές, μ'άλλα λόγια το να φοβούνται τη βροχή οι βρεγμένοι). Φοβισμένοι από κάποιες θρυλούμενες εκτροπές από τον ομαλό "δημοκρατικό" (!) δρόμο. Φοβισμένοι από τις επικείμενες δήθεν "τρομοκρατικές" ενέργειες.

Εξαπατημένοι, τέλος, απ'τα ωραία και μεγαλόστομα περί φιλ"ελευθερισμού" και "λιγότερου" κράτους, που μέσα στην σκόπιμα καλλιεργημένη αγωνία τους πολ-

λοί τα είδαν ηθελημένα σαν αληθινά...

Φ ΙΔΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ, όσοι παρασύρθηκαν απ' το καμπίκι και το καρώτο της εξουσίας αρχίζουν να καταλαβαίνουν πως οι εκλογές δεν είναι λύση. Αν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εξαπάτησε τους ψηφοφόρους, το ίδιο και χειρότερο τους έχει εξαπατήσει κι η Νέα Δημοκρατία. Το δείχνει η εντονότερη και μαζικότερη αστυνομική παρουσία στους δρόμους της χώρας. Το δείχνουν οι διογκωμένες τιμές. Το δείχνουν οι δεξιάς φυλλάδες που, αντί για λιγότερο κράτος, μιλούν τώρα για νόμους πάταξης της φοροδιαφυγής, για αντι-"τρομοκρατικά" μέτρα, για Ε.Κ.Α.Μ., για ένταξη μας στην Ε.Ο.Κ. χωρίς καμιά προσωπική να ξαναβγούμε...

Φ ΙΔΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ, οι μέρες που έρχονται δεν θα είναι οπωσδήποτε καλύτερες. Σε σένα, όμως, πέφτει ο κλήρος να τις κάνεις πιο αποδοτικές. Άσε το σπόρο της ανταρσίας να φυτρώσει μέσα σου και τότε όλες οι κοπριές της εξουσίας θα γίνουν λίπασμα για το πιο γρήγορο άνθισμα της ΑΝΑΡΧΙΑΣ! "Πάρε στα χέρια σου τη ζωή σου", θα πει: Αρχισε να λύσεις τα προβλήματά σου μόνος σου: Διαχειρίσου μόνος σου τα οικονομικά σου κι αρνήσου να πληρώνεις φόρους στο κράτος. Αθλήσου μόνος σου όταν σου κάνει κέφι και πες όχι στους Ολυμπιακούς αγώνες και στη διαστροφή του αθλητισμού. Αρνήσου τα ναρκωτικά που σου προσφέρουν οι μπάτσοι. Αρνήσου τους τεχνητούς παράδεισους που σου τάζουν οι πολιτευτές. Ζήσε τη ζωή σου, όσο μπορείς, σύμφωνα με τη δική σου συνείδηση κι αρνήσου την ηθική της αυτοκαταστροφής που σου επιβάλλουν όλες οι εκκλησίες.

Στις 2 Απρίλη 1990, αποτεφρώθηκε στο Λονδίνο η σωρός του συντρόφου μας LEO ROSSER. Παρά το ότι ο LEO ήταν μόλις 25 ετών, είχε αναπτύξει μεγάλη και πολύπλευρη δράση μέσα από την BLACK FLAG και τον ANARCHIST BLACK CROSS του Λονδίνου, τόσο στην Αγγλία, όσο και σ' άλλες χώρες. Στη φωτογραφία, διαδηγώνει έξω από τον Άρειο Πάγο για την απελευθέρωση του FOLLINI στις 7/9/87, στη διάρκεια επίσκεψης συντρόφων στην Αθήνα. Στις 8/9/87, πάλι, είχε οργανωθεί κοινή εκδήλωση του ABC-LONDON και της ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ / ABC-ΑΘΗΝΑΣ, στα Προπύλαια, σ' ένδειξη συμπάραστασης στους 6 της SHARPVILLE. Ο πρόσ-ωρος χαμός του LEO είναι απώλεια για το παγκόσμιο Αναρχικό κίνημα. Άς τον θυμάμαστε πάντα...

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ANTENNA T.V.

Εμπέριον η Δευτέρα των εκλογών, όταν το Μπατς-Κανάλι έκανε το θαύμα του: Έδωσε στη Νέα Δημοκρατία την απόλυτη πλειοψηφία. Ο τηλεοπτικός σταθμός του εφοπλιστή Κυριακού και του πρώην κομμουνιστή Καλογρίτσα έδωσε στον Μητσotάκη 151 έδρες κι άφησε να εννοηθεί ότι θα έφτανε στις 152! Οι δεξιοί ψηφοφόροι, που βρίσκονταν εκείνη τη στιγμή στο εκλογικό κέντρο της ΝΔ, έπαθαν κολούμπρα. Αρχισαν να ουρλιάζουν, να βγάζουν σάλια, να παθαίνουν σπασμούς. Ορμήσαν στ'αμάξια τους και βούρ για τη Ρηγίλη με σημαίες, ιαχές και κορναρίσματα.

Το κακό, όμως, δεν σταμάτησε εκεί. Οι μπάτσοι που "φρουρούσαν" τα κεντρικά της ΝΔ, ενθουσιασμένοι και φιλελευθερισμένοι κι αυτοί αποφάσισαν να παρουν μέρος στο γλέντι. Όπως το συνθίζουν, λοιπόν, σήκωσαν τα αυτόμάτά τους κι άρχισαν να ρίχνουν στον αέρα. Ερριξαν πάνω από 8

ριπές. Ανάμεσα σ' αυτούς που πυροβόλησαν ήταν ο μπάτσος που στις 1,30 βρισκόταν στο στενάκι δίπλα στη Μουρούζη, οι μπάτσοι στην είσοδο του σπιτιού του Μητσotάκη κι εκείνοι που στέκονταν στην κάτω γωνία της Τουρκικής πρεσβείας. Τη νύφη - ή μαλλον τον καινούργιο γαμπρό της εξουσίας - τον πλήρωσε η Χρυσή Π.Μπαρούτσα που βρέθηκε να περνάει στη διασταύρωση των βασιλιάδων Κωνσταντίνου και Γεωργίου στο άγαλμα του Τρούμαν. Μεταφέρθηκε στο ΚΑΤ με μια σφαίρα στο πόδι...

Αφού, όμως, καμιά "έννοχη διοικητική εξέταση" δεν διατάχθηκε για να διαπιστωθούν οι δράστες των άσκοπων (!) πυροβολισμών, πως, είναι δυνατόν να περιμένουμε, να ληφθούν κάποια μέτρα ενάντια στο κανάλι των "μπάτς - μαν";

Οι υπεύθυνοι του περιφημου Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου, οι υπεύθυνοι της ΕΣΗΕΑ, οι υπεύθυνοι για την "προστασία των δικαιωμάτων

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 5

συνέχεια από σελ. 1
μας", οι "προοδευτικοί" και οι "δημοκράτες" μας (παλιοί και νέοι) δεν έχουν καιρό για να προσέξουν τα σποτάκια του ANTENNA.

Εμείς, όμως, τα βλέπουμε. Βλέπουμε τη στημένη γυναίκα που περιμένει να της αρπάξει την τσάντα ο νεαρός με το μηχανάκι και τους μπάτσους που, με τη σειρά τους, περιμένουν για να τον αρπάξουν και να επιστρέψουν την τσάντα στη γυναίκα που χαμογελαστή κι ευτυχισμένη τους ευχαριστεί, καθώς παρακολουθεί τα όργανα της τάξης να μπουζουριάζουν το φτωχοδιάβολο.

Βλέπουμε ακόμη το ζευγάρι ν'αγωνιά στο σούπερ μάρκετ, όπου χάθηκε το παιδάκι τους... Βλέπουμε το παιδάκι να κινδυνεύει μέσα στ' αυτοκίνητα... Βλέπουμε τελικά το μπάτσο να συνοδεύει το παιδάκι πίσω στους γονείς του και εκείνους να δοξάζουν την αστυνομία που είναι πάντα κοντά τους...

Είναι φυσικό, βέβαια ο Κυριακού κι' ο Καλογρίτσας κι' ακόμα περισσότερο ο Ιάσων Μοσχοβίτης (Διευθυντής ειδήσεων της τηλεόρασης επί χούντας) κι' ο Αλέκος Ρήγας (αρθρογράφος επί χούντας στον "Ελευθερο Κόσμο") να προσκυνούν και να γλύφουν την ένοπλη αλπαρία, αφού εκεί - και μόνο εκεί - στηρίζονται κι' ο φασισμός, κι' ο νεοφιλελευθερισμός κι' η κάθε εξουσία.

Αφύσικο είναι το να μη έχει ακόμη αντιδράσει ο απλός κόσμος...

--- Στην Ελλάδα, οι φιλιπινέζοι αρχίζουν να εμφανίζονται μετά το 1968. Λέμε οι φιλιπινέζοι και όχι οι φιλιπινέζες γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε πως μέχρι πρόσφατα οι φιλιπινέζοι μαζί με τους Πακιστανούς αποτελούσαν το 55-60% των εργαζομένων σε πλοία Ελληνικής πλοιοκτησίας. (Εδώ και 2 περίπου χρόνια η σύνθεση των πληρωμάτων έχει αλλάξει με την εισροή φθηνότερης εργατικής δύναμης από την Πολωνία, την Βουλγαρία και - φέτος από την ΕΣΣΔ). Οι φιλιπινέζες ακολούθησαν αργότερα τους άνδρες τους, κύρια σαν υπηρέτριες σε σπίτια της μέγαλο - και μεσοαστικής τάξης (εδώ, πρέπει να τονίσουμε ότι μοναδικό κριτήριο των τάξεων στην Ελλάδα είναι το ετήσιο εισόδημα). Σήμερα, βρίσκονται και εργάζονται επίσημα στην χώρα μας ελάχιστοι φιλιπινέζοι και φιλιπινέζες. Στην πραγματικότητα ο αριθμός τους αγγίζει τις 20.000. Αποτελούν την τρίτη σε μέγεθος κοινότητα ξένων μεταναστών στην Ελλάδα.

--- ΠΕΡΙΣΥ, τελικά, η "Δημοκρατία των φιλιπινών" άνοιξε πρεσβεία στην Αθήνα Το γεγονός αύξησε κατά πολύ τη καταπίεση των φιλιπινέζων εργαζομένων αφού, στην εκμετάλλευση των Ελλήνων και φιλιπινέζων δουλεμπόρων και του Ελληνικού κράτους, προστέθηκε, κι' η εκμετάλλευσή τους απ' τις φιλιπινέζικες αρχές.

Προς Κύριο Υπουργόν Δικαιοσύνης.

Διά του κυρίου Διευθυντού του Ψυχ/τρείου Κορυθαλλού.

Εμείς οι τοξικομανείς κρατούμενοι του Ψυχιατρείου σας απευθύνουμε τις ιδέες μας μέσω της παρούσης επιστολής, θέλουμε να μας κατανοήσετε, τόσο εσείς όσο και οι γονείς μας, αλλά και κάθε αναγνώστης, ότι πίσω από την πλάτη μας και πίσω από τους φακέλους μας διακαυθεύονται πολλά συμφρόνινα, ατομικά, και ομαδικά, και δεν πρέπει το κράτος να εναποθέσει την τύχη των τοξικομανών σε μια μικρή ομάδα σφετεριστών όπως ο Κ.Ε.Θ.Ε.Α. γιατί αλλιμονο αν μέχρι τώρα, που όλοι οι λαοί θέλουν να φτιάξουν κράτος, εμείς να χρηματοδοτούμε ένα παρακράτος όπως η Ιθάκη, που με εκλεπτυσμένο και "ηθικό" τρόπο, επιλέγει ρατσιστικά τα άτομα και θέλει να παρουσιάζεται ως Κριτής, δικαίωμα, που μόνο ο Πλάστης έχει.

Ο ΚΕΘΕΑ, φρονούμε ότι έπρεπε να είναι στο Κράτος, γιατί μόνο το Κράτος μπορεί να ρυθμίζει με δημοκρατικό τρόπο τα προς οίκον κατ'έκαστον, και όχι μια ομαδούλα από αμαθείς ρατσιστές, με προσωπικά συμφέροντα.

Εμείς οι πληγέντες από τα ναρκωτικά απαιτούμε:

1ον) Την εφαρμογή του Νόμου 1724/87 και δη του

άρθρου 13 παρ. 3.α.

2ον) Την εφαρμογή του άρθρου 13 παρ. 2, ούτως ώστε να μην υπάρχουν αμβιβολίες προς την αξιοπιστία της πραγματοποιησόμενης και δημιουργούνται δυσμενή σχόλια, προς εκμετάλλευσιν.

3ον) Την δημιουργία κατάλληλων κρατικών θεραπευτικών Ιδρυμάτων, την άμεση εφαρμογή του άρθρου 23 παρ. 2 μέχρι την δημιουργία των κρατικών κατάλληλων Ιδρυμάτων Θεραπείας.

Την επανεξέταση του άρθρου 26 και συγκεκριμένα την ανάθεση της αποθεραπείας μας, και την επ'ανένταξή μας εις τους κρατικούς φορείς, ούτως ώστε να είναι δυνατός κάθε έλεγχος, επιστημονικός και οικονομικός, ως προς την διάθεσιν των κρατικών επιχορηγήσεων, και να μην γίνεται εκμετάλλευση από ιδιωτικούς φορείς.

Δηλαδή π.χ.: Ο ΚΕΘΕΑ έχει λάβει εκατοντάδες εκατομμύρια από τους φορολογούμενους πολίτες (και από τις επιχορηγήσεις της ΕΟΚ). Έχουμε στην διάθεσή σας στοιχεία για τα χρήματα που έχει εισπράξει ο ΚΕΘΕΑ. Αποτελέσματα μηδέν.

Ρωτούμε τον ΚΕΘΕΑ και να μας απαντήσουν οι υπεύθυνοι: Είναι ρατσιστικός ο τρόπος επιλογής, και πόσα άτομα τα δύο τελευταία χρόνια εισήχθησαν από το Ψυχιατρείο Κορυθαλλού στην Σίνδο, ή αλλαχού.

Αξιότιμη Κύριε Υπουργέ.

Κλεινόντας την επιστολή μας, σας γνωστοποιούμε και τα εξής: Έχουν παιγιδεύσει τους αδώνους γονείς μας να πιστεύουν ότι αγωνίζονται στον βωμό της σωτηρίας μας, ενώ αντιθέτως πολιτικοποιούν τα "Ναρκοτικά" και ναρκοποιούν την πολιτική, ώστε να επικρατεί πλήρης σκότος και αμάθεια στο λαό.

Όλοι εμείς οι τοξικομανείς, είμαστε αποφασισμένοι να αγωνισθούμε για την πλήρη εφαρμογή του Νόμου 1729/87 και ζητούμε την ίση μεταχείριση για όλους τους τοξικομανείς της χώρας. Θα αγωνισθούμε ώστε να πάψουμε να είμαστε αντικείμενα προς εκμετάλλευση.

Θα αγωνισθούμε για να κατακτήσουμε ίσα δικαιώματα από το Υπουργείο Υγείας και Δικαιοσύνης. Θα αγωνισθούμε για κατάλληλο ανοικτό, κρατικό θεραπευτικό Κέντρο αποτοξίνωσης, με σκοπό την επανένταξή μας στο υγιές Κοινωνικό σύνολο. Εν Κορυθαλλώ τή 17/3/1990.

Κοινοποίηση προς: Το Υπουργείο Δικαιοσύνης Το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας Τον Προϊστάμενο κ. Εισαγγελέαν Εφετών Πειραιά Τον Εισαγγελέαν Αρείου Πάγου.

(Ακολουθούν οι υπογραφές 111 κρατούμενων τοξικομανών του Ψυχιατρείου Κορυθαλλού).

ΕΝΤΥΠΑ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

"ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΓΡΗΓΟΡΣΗ" από την Θεσσαλονίκη, 3ο τεύχος. Μια καινούργια και καλή προσπάθεια στο χώρο της αντιεξουσίας.

"ΕΝΟΤΗΤΑ" τεύχος 62, Απριλίου 1990, με σχόλια και ειδήσεις του αποκαλύπτουν τον καπιταλιστικό τρόπο εκμετάλλευσης.

"Τ.Υ. ΕΥΕ" φανζίν μουσικό περιοδικό από τη Θεσσαλονίκη, Νο 41.

"38 ΧΙΛΙΟΕΣΤΑ" φανζίν που κυκλοφορεί από Δύκελο του Κλάτου αφιερωμένο στη διπλή δολοφονία του "Μιχάλη".

ΔΗΜΗΤΡΗ ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ: "ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΝΟΣ ΛΗΣΤΟΥ 'Η 'Η ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ".

Εκδόσεις ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗ, Φλεβάρης 1990. Πρόκειται για την μοναδική ανάλυση του φαινομένου της ληστείας στην Ελλάδα του περασμένου αιώνα από μια αντιεξουσιαστική οπτική, που ακόμα και σήμερα παραμένει επίκαιρη.

Την επιμέλεια της έκδοσης έκανε ο Λεων. Χρηστάκης. Π.Ο.: "THE FITZROY POEMS"

Ποιήματα Έλληνα αναρχικού, μετανάστη στην Αυστραλία. Εκδόσεις COLLECTIVE EFFORT PRESS, Μελβούρνη 1989.

"MES DE 100.000 PRESONERS POLITICS EN EUROPA" (Περισσότεροι από 100.000 πολιτικο κρατούμενοι στην Ευρώπη) είναι ο τίτλος του βιβλίου που εξέδωσε η COMITE CATALA DE SOLIDARITAT INTERNACIONALISTA (Καταλανική Επιτροπή Διεθνιστικής Αλληλεγγύης). Στον πρώτο τόμο περιλαμβάνονται κείμενα των: ETA, GRAP, CCC, RAF, ACTION DIRECTE και PCE(R)

που αφορούν τις συνθήκες κράτησης και τους αγώνες των φυλακισμένων μελών αυτών των οργανώσεων. Ο δεύτερος τόμος ετοιμάζεται και θα κυκλοφορήσει σύντομα.

"Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ" δεν αποτελεί προϊόν και υπόκειται στους εμπόρμους νόμους και ως εκ τούτου δεν απαιτείται για την αποκτήσει του η καταβολή βραχυκόσμου αντίτιμου. Η συνέχεια της έκδοσης διασφαλίζεται με την εθελοντική προσφορά χρημάτων εργασιών κειμένων και εδών.

"Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ" δεν είναι φορέας απόψεων μιας ομάδας Κοινής αντίληψης δρών προσέβρων είναι η ανάγκη διεύθυνσης της αναρχικής πληροφόρησης πέρα και έξω από νόμους κρατικούς και εκκλησιαστικούς με γνώση δημιουργική της κοινωνικής εξέγερσης

ΕΜΑΝΤΙΑ Σ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΜΟΡΦΕΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΒΙΒΗΣΗΣ

ΕΜΑΝΤΙΑ Σ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΜΟΡΦΕΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΒΙΒΗΣΗΣ

ΕΜΑΝΤΙΑ Σ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΜΟΡΦΕΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΒΙΒΗΣΗΣ

ΕΜΑΝΤΙΑ Σ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΜΟΡΦΕΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΒΙΒΗΣΗΣ

ΕΜΑΝΤΙΑ Σ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΜΟΡΦΕΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΒΙΒΗΣΗΣ

ΕΜΑΝΤΙΑ Σ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΜΟΡΦΕΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΒΙΒΗΣΗΣ

κών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων, κι'όλοι τους οι υποψήφιοι Βουλευτές (ανάμεσά τους σημειώνουμε την παρουσία του Μήτσου Παπαχρήστου, που, παλιότερα, παρίστανε κι'αυτός τον αναρχικό και μάλιστα τηλεοπτικά) Παρά την μαζική παρουσία, όμως, τόσων πολιτικάντηδων, το πραγματικό νόημα της συγκέντρωσης αναπτύχθηκε από έναν από τους δευτερεύοντες ομιλητές, τον Πατριώτη Μεσσήνη ή "Σπόκου": "Να φύγουν, βέβαια, οι μπάτσοι κι'οι βουβιστές. Να φύγουν, όμως, κι'οι νέγροι, οι Τούρκοι κι'όλοι οι ξένοι, έτσι ώστε να βρισκόμαστε κι'εμείς δουλεία..." "Το αστείο του πράγματος είναι ότι τα υποκείμενα αυτού του στυλ, κάθε άλλο παρά δουλειά θέλουνε. Δυστυχώς, όμως, ο ρατσισμός-που περιμένουμε ότι, εν όψει της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, θα ενταθεί- δεν μας αφήνει καιρό για γέλια.

=== Στις 26 και 27 Μάρτη οι κάτοικοι του χωριού Ριζώματα του νομού Ημαθίας ένωσαν τους σωλήνες υδροδότησης με τους σωλήνες του διπλανού χωριού Λάσκιο. Απο τότε οι κάτοικοι του Λάσκιου αντιμετώπισαν σοβαρά προβλήματα στην ύδρευση του χωριού τους καθώς και στο πότισμα των χωραφιών τους. Απευθύνθησαν στη νομαρχία, σε κάθε αρμόδιο φορέα και στα κόμματα, αλλά καθώς όλοι τους ήταν απασχολημένοι με την εμποροπανήγυρη των εκλογών δεν τους έδωσαν καμιά σημασία. Έτσι οι κάτοικοι του Λάσκιου αποφάσισαν να απέχουν απ'τις εκλογές, αφού από κανένα πολιτικάντη δεν είχαν να περιμένουν τίποτα. Απο τους 667 περίπου γραμμένους στους καταλόγους του χωριού υπήρξαν μόνο 16 άτομα, ένας δικαστικός κι'ένας μπάτσος και αυτοί κάτω από γιουχαρίσματα κι'αποδοκιμασίες των χωρικών. Οι κάτοικοι του Λάσκιου έδωσαν μ'αυτό τον τρόπο παράδειγμα αποφασιστικότητας κι'αγώνα ενάντια στην αδιαφορία των πολιτικών και των κομματαρχών τους να δώσουν λύση σ'ένα καυτό τους πρόβλημα.

=== Ξέρετε πως, στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης του 1992 θ'απολυθούν αρκετοί εργαζόμενοι και ταυτόχρονα οι εργοδότες θα πάψουν να έχουν στα πόδια τους μερικούς ενοχλητικούς; Ο Ντελόρ και τ'άλλα μαντρόσκυλα της ΕΟΚ προωθούν νόμο για την πρόσθεση άλλων 8 ωρών εργασίας την βδομάδα στον ιδιωτικό τομέα που θα πληρώνονται σαν ώρες υπερεργασίας και όχι υπερωρίας. Το σημαντικό είναι ότι όποιος δεν δεχθεί το μέτρο θα απολυθεί, αφού ο κάθε εργοδότης θα έχει το δικαίωμα να καταγγείλει την σύμβαση εργασίας μαζί του.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ Σελ. 4

**Την Ρώμη επισκέφτηκε στις 5/4/90 ο ΓΙΑΣΕΡ ΑΡΑΦΑΤ για συνομιλίες σχετικά με το μέλλον, όχι βέβαια του Παλαιστινιακού λαού, αλλά με το μέλλον του ίδιου. Σιωνιστές είχαν οργανώσει διαδηλώσεις, ενάντια στην... "τρομοκρατία" Την ίδια στιγμή, στο Ισραήλ, ο Πέρες έδειχνε πρόθυμος να συζητήσει την παραχώρηση κάποιας αυτονομίας στους Παλαιστίνιους.

=== Στα κατεχόμενα, ωστόσο, ο ισραηλινός στρατός συνεχίζει ανενόχλητος τη γενοκτονία των Παλαιστίνιων. Μόνο στις 5/4/90 επτά ακόμη Παλαιστίνιοι έπεσαν νεκροί από τις σφαίρες των Σιωνιστών.

=== Αντίθετα, απ'οτι υποστηρίζουν, πάντως, τα μέσα μαζικής εξαχρείωσης η κατάσταση στο Ισραήλ δεν αλλάζει προς το καλύτερο αλλά προς το χειρότερο. Μπορεί ο Πέρες να διακηρύσσει την προσέγγιση P.L.O. και Ισραηλινού κράτους, η τηλεόραση, όμως, της χώρας του τον διαμεύδει. Στις 5/4/90, και πάλι, εκατομμύρια ισραηλινόι τηλεθεατές πάγωσαν όταν είδαν στις οθόνες τους τον επικεφαλής της μπρεσίας πολιτικής άμυνας, DOV PELED, να τους δείχνει πως πρέπει να χρησιμοποιούν αντιασφυξιογόνες μάσκες και τι μέτρα πρέπει να πάρουν όταν οι Άραβες "τρομοκράτες" θα εξαπολύσουν χημικό πόλεμο κατά του Ισραήλ. Ο DOV PELED, πάντως, τόνισε ότι το Ισραήλ διαθέτει 4.000.000 μάσκες που αρκούν για να προστατεύσουν όλους τους Ισραηλίτες της χώρας. Για τα 7.000.000 των Παλαιστίνιων βέβαια δεν έπρεπε απολύτως τίποτα.

=== Την 1 του Απρίλη χιλιάδες άτομα διαδήλωσαν στο Βουκουρεστί, έξω από κτίριο που στεγάζει την προσωρινή κυβέρνηση της Ρουμανίας. Ζήτησαν την άμεση παραίτηση του Ion Ιλιέσκου, κατηγορώντας τον σαν πράκτορα. Η διαδήλωση οργανώθηκε από ανεξάρτητα εργατικά συνδικάτα κι'αντιπολιτευτικές ομάδες.

=== Ενοπλιοί Κούρδοι αυτονομιστές κατέλαβαν στις 11 Απρίλη τα γραφεία του κυβερνώντος κόμματος της Μητέρας-Πατρίδας, στην Κωνσταντινούπολη. Πυροδότησαν εκρηκτικό μηχανισμό που προκάλεσε αρκετές υλικές ζημιές κι'έγραψαν επαναστατικά κούρδικα συνθήματα Στο Αμστερνταμ, Κούρδοι διαδήλωσαν έξω απ'τα γραφεία της Τούρκικης αεροπο-

ρίας, διαμαρτυρόμενοι για τα έκτακτα μέτρα του Οζάλ ενάντια στους Κούρδους.

=== Δύο πρώην μέλη των ΕΡΥΘΡΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΙΩΝ οι ENZO FONTANA και GIORGIO GIUDICI, πιάστηκαν στην Λομβαρδία, στις 4/4/90, καθώς προσπαθούσαν να περάσουν τα Ιταλικά σύνορα προς την Ελβετία. Ο ENZO FONTANA είχε καταδικαστεί σε φυλάκιση 26 ετών και είχε απελευθερωθεί με αναστολή της ποινής του, ενώ ο GIORGIO GIUDICI είχε κι αυτός εκτίσει πολύχρονη φυλάκιση. Τέσσερεις άλλοι σύντροφοι του FONTANA και του GIUDICI κατάφεραν να διαφύγουν.

**ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΚΕ στην ΙΣΠΑΝΙΑ στις 27/3/90 ο βασανιστής γιατρός των φυλακών RAMON MUÑOZ FERNANDEZ, που ήταν υπεύθυνος για τη βίαιη στίλβση απεργιών πείνας-κράτουμένων Αναρχικών και μελών των οργανώσεων P.C.E (R) και G.R.A.P.O. Οι μπάτσοι της Σαραγόσας, όπου εκτελέστηκε ο δήμιος, θεωρούν υπεύθυνη την GRAPO (GRUPO REVOLUCIONARIO ANTIFASCISTA-PRIMERO DE OCTUBRE) και καταζητούν σαν δράστρια την Maria Jesus Romero Vega.

**Πέντε μπάτσοι κι'ένας πολίτης σκοτώθηκαν από έκρηξη βόμβας έξω από το κτίριο της αστυνομικής διεύθυνσης της πρωτεύουσας του Σαλβαδόρ, στις 31/3/90. Την ευθύνη ανέλαβε το μέτωπο FARABUNDO MARTI.

=== Την 31 του Μάρτη πέντε μπάτσοι σκοτώθηκαν σε επαρχιακό δρόμο της Κολομβίας από δυναμίτιδα που είχαν τοποθετήσει αριστεροί αντάρτες.

**ΕΝΑΣ ΝΕΚΡΟΣ και πάνω από 30 τραυματίες είναι ο φόρος αίματος που πλήρωσαν οι κρατούμενοι των φυλακών Λεοπολτώφ στη φιλελεύθερη Τσεχοσλοβακική κυβέρνηση, στην οποία τους παρέδωσαν οι πρώην σοσιαλιστικές αρχές. Το κράτος, σοσιαλιστικό ή καπιταλιστικό είναι το ίδιο, έστω κι αν έχει για αρχηγό του τον Χάβελ. Κι όταν αντιμετωπίζει κάποια εξέγερση, δεν διστάζει να χρησιμοποιήσει το στρατό του, για να πνίξει τους εξεγερμένους στο αίμα.

**Ανατολική Γερμανία:
Η γραφειοκρατία διαλύεται
μέσα στη Σοσιαλδημοκρατία;**

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Μέσα στις ίδιες τις επιχειρήσεις, έχουν γεννηθεί κάποιες εργατικές δομές, που το όνομα, η λειτουργία και οι φιλοδοξίες τους ποικίλλουν ανάλογα με τις περιστάσεις (μια απ' αυτές τις δομές εμφανίζεται στο πρώτο έγγραφο που δημοσιεύουμε στη συνέχεια). Αυτές οι δομές, που περιγράφονται με τον γενικό όρο "Betriebsrat" (πράγμα που θα μπορούσε να μεταφραστεί και σαν "εργατικό συμβούλιο", αλλά και σαν "επιτροπή επιχείρησης": εύκολα καταλαβαίνει κανείς την ιδεολογική σύγχυση...), υποστηρίζονται ιδιαίτερα από το κόμμα "Ενωμένη Αριστερά", που σε μια έκκλησή του, το Δεκέμβριο του 1989, έγραφε: "Το "Betriebsrat" πρέπει να γίνει ένα όργανο ελέγχου της διοίκησης, το οποίο θα επαγρυπνεί, ώστε όλα τα σημαντικά θέματα, όπως οι επενδύσεις, οι τροποποιήσεις των παραγωγικών δομών, οι διαπραγματεύσεις με το ξένο κεφάλαιο, η καλύτερευση των συνθηκών εργασίας, να αποφασίζονται δημοκρατικά, αφού ακουστεί η γνώμη όλων των εργαζόμενων". Περιττό να πούμε, ότι αυτό το πρώτο βήμα δεν έχει γίνει παντού. Σ' αυτό το σημείο, λοιπόν, ξαναεμφανίζεται η F.D.G.B., που την είχαμε ξεχάσει. Στην ουσία, αυτές οι εργατικές δομές, δεν αντιπροσώπευαν μόνο στις διοικήσεις των επιχειρήσεων, αλλά και στις συνδικαλιστικές διοικήσεις των επιχειρήσεων (B.G.L.)-δομές της βάσης του γραφειοκρατικού συνδικαλιστικού μηχανισμού, στη συντριπτική τους πλειοψηφία, υποχείρια των ανώτερων κλιμακίων-που έχουν το μονοπώλιο της αντιπροσώπευσης και των διαπραγματεύσεων με τη διοίκηση (δε χρειάζεται να πούμε πως η δραστηριότητα της B.G.L. περιοριζόταν ουσιαστικά στα να μεταφέρει τη θέληση της διοίκησης στους εργαζόμενους, και ποτέ το αντίστροφο). Τι έκανε, λοιπόν, το συνέδριο της F.D.G.B.; Ότι, αν δεν ικανοποιηθούν οι διεκδικήσεις της, θα κατέβει σε γενική απεργία τον Μάρτη (πράγμα που προκάλεσε και τη ρίξη αγωνίας στον δημοσιογράφο του "Monde"). Ποιές είναι, όμως, αυτές οι διεκδικήσεις; στην ουσία, είναι η διατήρηση του μονοπωλίου της αντιπροσώπευσης από την B.G.L. στις επιχειρήσεις, δηλαδή η διατήρηση του μηχανισμού. Δεν μπορούμε να δούμε τι θα είχαν να κερδίσουν οι εργαζόμενοι, ακόμα περισσότερο αφού ο υποτιθέμενος εκδημοκρατισμός της F.D.G.B. δεν εκμεταλλεύεται, παρά όσους το

θέλουν: Όπως αναφέρει η Πρωτοβουλία για τα Ανεξάρτητα Συνδικάτα, μεγάλοι αριθμός αντιπροσώπων στο συνέδριο εκλέχθηκαν από μια μειοψηφία συνδικαλισμένων εργαζομένων, δηλαδή μόνο απ' τη B.G.L.

Σ' ό,τι αφορά το "δημοκρατικό ξέσπασμα" των πρώτων λεπτών, για το οποίο εκστρασιάζεται η "Rouge" (στην κυριολεξία), πρέπει να πούμε τα εξής: Κάποιοι σύνεδροι είχαν προτείνει να μην έχουν δικαίωμα ψήφου οι μόνιμοι αντιπρόσωποι, πράγμα που έγινε δεκτό με μικρή πλειοψηφία (τη στιγμή που το 30% αυτών που βρίσκονται στην αίθουσα, ήταν μόνιμοι αντιπρόσωποι, πρέπει να παραδεχτώ ότι επρόκειτο για πραγματικό θαύμα) στο σημείο αυτό, οι υπό αμφισβήτηση μόνιμοι αντιπρόσωποι φεύγουν από την αίθουσα και απειλούν ότι θα διαλύσουν το συνέδριο. Μετά από μια δίωρη διακοπή, το συνέδριο αναθεωρεί την απόφασή του και οι μόνιμοι αντιπρόσωποι ξανακάθονται στις καρέκλες τους' το θέμα θεωρείται λήξαν: το συνέδριο θα διεξαχθεί σύμφωνα με το σενάριο της ηγεσίας. Με λίγα λόγια αυτό το "δημοκρατικό ξέσπασμα", στην καλύτερη περίπτωση δεν ήταν παρά ένας στιγμιαίος δισταγμός χωρίς καμιά συνέχεια' στη χειρότερη περίπτωση δεν ήταν παρά ένα σκηνοθετημένο "θεραπευτικό" επεισόδιο, όμως μ' αυτό που χρησιμοποιεί στα συνέδριά της η C.F.D.T. (η Γαλλική Γ.Σ.Ε.Ε.) για να ηρεμήσει τους αριστεριστές της. Η ερμηνεία που δίνει σ' αυτά τα γεγονότα η "Rouge" δεν κάνει άλλο απ' το να αντικατοπτρίζει ορισμένες πρακτικές των οποίων ανέκαθεν αυτή η εφημερίδα αφέτουλούσε το επίσημο βήμα.

Αυτό που θα πρέπει ωστόσο να συγκρατήσουμε απ' αυτό το συνέδριο, είναι το ότι οι περισσότερες αποφάσεις που πάρθηκαν εκεί, σύμφωνα με τις οδηγίες της D.G.B., δηλαδή της Σοσιαλδημοκρατικής Συνδικαλιστικής Οργάνωσης της Δυτικής Γερμανίας: πρόκειται, λοιπόν, για την αυτονομία που παραχωρείται στις βιομηχανικές ομοσπονδίες, για τη διεκδίκηση της απαγόρευσης του λοκ-άουτ κ.λ.π. Στην πραγματικότητα προετοιμάζοντας με τον δικό της τρόπο την ενοποίηση, η D.G.B. έχει αποφασίσει να υποστηρίξει τον μηχανισμό της F.D.G.B. μέσα στα πλαίσια της στρατηγικής της που αποβλέπει περισσότερο στη μεταβολή παρά στην ενθάρρυνση των πρωτοβουλιών της βάσης που είναι λιγότερο εύκολο να τις χειραγωγήσει (βλέπε το 2ο έγγραφο που δημοσιεύουμε). Η πολιτική της D.G.B., που αποβλέπει στο να διαθέτει όσο το δυνατό πιο γρήγορα μια αντίστοιχη οργάνωση στην Α.Δ.Γ., εξηγείται, άλλωστε, κι από το φόβο της, μήπως η τελευταία εξελιχθεί σε μια ζώνη φτηνής εργατικής δύναμης, απ' αυτόν το

ίδιο φόβο που εξηγεί και το γεγονός ότι η πλειοψηφία των Ανατολικογερμανών εργαζομένων παραμένουν τυπικά μέλη της F.D.G.B.

Ετσι, μέσα σ' αυτές τις δύσκολες περιστάσεις, ιδρύθηκε, στις 20 Δεκέμβρη 1989, η Πρωτοβουλία για τα Ανεξάρτητα Συνδικάτα (I.U.G.) (βλέπε έγγραφο 3). Στις 3 Φλεβάρη 1990, συγκλήθηκε μια πρώτη πανευρωπαϊκή συνδιάσκεψη αυτής της Πρωτοβουλίας, στην οποία συμμετείχαν 72 συνέδριοι, που αντιπροσώπευαν 50 περίπου επιχειρήσεις της χώρας. Φυσικά, ο τύπος αποσιώπησε το γεγονός. Ωστόσο, οι συζητήσεις ήταν ολοφάνερα πιο ζωντανές και πιο ενδιαφέρουσες. Ενα από τα πρώτα θέματα που συζητήθηκαν, αναφερόταν στα μελλοντικά καταστατικά των ανεξάρτητων συνδικάτων' ανάμεσα στις διάφορες προτάσεις που ακούστηκαν, αναφέρουμε τις παρακάτω:

- "Τα άτομα που ασκούν κάποιο διευθυντικό λειτουργήμα, στην Οικονομία ή στο Κράτος, δεν μπορούν να είναι μέλη. Οι Επιτροπές Βάσης στις επιχειρήσεις και στο δημόσιο τομέα, αποφασίζουν για τα νέα μέλη, μέσα στα πλαίσια αυτού του πνεύματος.

- Η οικοδόμηση και η δομή του ανεξάρτητου συνδικαλιστικού κινήματος, στηρίζεται στις ομάδες βάσης, μέσα στις επιχειρήσεις και στο δημόσιο διοίκηση, και το σύνολο των εκλεγμένων αντιπροσώπων τους θα πρέπει να αντλεί την εξουσία του από το κίνημα, και επομένως, οι αντιπρόσωποι να μην δρουν σαν μόνιμα συνδικαλιστικά στελέχη".

- "Οι Ομάδες Βάσης εκλέγουν τους αντιπροσώπους τους στην Επιτροπή Επιχείρησης (η Επιτροπή Επιχείρησης καθορίζεται σαν ιδιαιτέρη συνδικαλιστική δομή. Σ.τ.Μ.). Αυτή η Επιτροπή

εκπροσώπει τα συμφέροντα των συναδέλφων απέναντι στους κρατικούς διευθυντές ή στους επιχειρηματίες (ιδιώτες-Σ.τ.Μ.). Ανάμεσα σ' άλλα είναι αρμόδια να διαπραγματεύεται θέματα μισθών, κανονισμού του χρόνου εργασίας και των αδειών καθώς και θέματα κοινωνικών παροχών όταν τα τελευταία ανάγονται στο επίπεδο της επιχείρησης. Τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων ανάμεσα στην επιτροπή επιχείρησης και στην διεύθυνση ή στον επιχειρηματία υποβάλλονται στην ψήφο των μελών του συνδικάτου και υιοθετούνται με πλειοψηφία των δύο τρίτων. Οι επιτροπές των επιχειρήσεων καλούν σε απεργία με σύμφωνη γνώμη των ομάδων βάσης. Κατά την διάρκεια των διαπραγματεύσεων με την διοίκηση ή άλλων παρόμοιων καθηκόντων, οι αντιπρόσωποι της επιτροπής επιχείρησης απαλλάσσονται προσωρινά από τις επαγγελματικές τους υποχρεώσεις".

**ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ
ΣΤΟ ΕΠΙΟΜΕΝΟ**

ΑΓΓΛΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ.
ΑΠΟ ΤΙΣ
ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΟ
ROLL-TAX.

***Το Μάρτη, πέθανε στη Γαλλία ο Philippe Soupault. Ο ποιητής συνιδρυτής μαζί με τους André Breton, Benjamin Péret, Antonin Artaud, κ.λ.π., του σουρρεαλιστικού κινήματος, ήταν απ' τους λίγους που παρέμειναν πιστοί στο σουρρεαλιστικό μήνυμα και δεν πέρασαν στο μαρξιστικό στρατόπεδο. Λίγο πριν πεθάνει έγραψε τους παρακάτω στίχους, κάτω από τον τίτλο "Συλληπτηρία":

Πάνω απ' όλα, μη γυρνάμε πίσω
Οι μετάνοιες είναι ανεμώμες
που δεν περιμένουν παρά τις τούφες
Προτιμώ τα πιστά και σιωπηλά και κυρίαρχα άστρα
που είναι τα βλέμματα της νύχτας
Και τα λουλούδια των καλύτερων ουερών μου
Σιγά, καθώς οι λύκοι εξερευνώ το βασίλειο της κάθε μέρας
κι ανακαλύπτω το άγνωστο
τάσσομαι χωρίς οίκτο υπέρ του αυθεντικού βήμα-το-βήμα και βήμα-στο-βήμα
μα κάποιος τραγουδάει ένα μονότονο μοτίβο πάντα μακρύτερα από μένα πάντα ο ίδιος.

Philippe Soupault

(Πηγή: Monde Libertaire No 777, 22/3/90).

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΤΑ. 3

--- 7 Κούρδοι απ' το Ιράκ με τα δέκα ανήλικα παιδιά τους πίστεψαν πως στην Ελλάδα θα μπορούσαν να βρουν καταφύγιο. Πέρασαν λοιπόν τα ελληνoturκικά σύνορα και μπήκαν στη χώρα της ελευθερίας, όπου τους περίμενε... το αυτόφωρο τριμελές. Και δεν φτάνει που τώρα φιλοξενούνται και οι 17 στα μπουντρούμια των Ελληνικών φυλακών. Μόλις βγούν, το δικαστήριο έχει αποφασίσει να τους στείλει στο ιρακινό εκτελεστικό απόσπασμα. Η έφεσή τους, βέβαια δεν έχει ακόμη εκδικαστεί αλλά ΟΙ ΙΡΑΚΙΝΕΣ ΑΡΧΕΣ ΕΧΟΥΝ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ!

--- Οι Κούρδοι, λοιπόν, πολιτικοί πρόσφυγες καταδικάστηκαν σε φυλάκιση 14 μηνών, μετατρέψιμη προς 400 μεταλλικές τη μέρα (δηλαδή ο καθένας πρέπει να πληρώσει 277.200 δραχμές -χώρα τα δικαστικά έξοδα) και, φυσικά, η έφεσή τους δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Δύο μέρες αργότερα, στις 28/3/90, το ίδιο δικαστήριο (τριμελές πλημμελειοδικείο) καταδίκασε τον υπεύθυνο της "CHEMICAL TRANSPORT Ε.Π.Ε." που έχυσε 500 λίτρα νιτρικού οξέος σε δρόμο της Ιωνίας Θεσσαλονίκης, σε φυλάκιση 5 μηνών προς 400 δρχ. τη μέρα, και, βέβαια, με ανασταλτικό αποτέλεσμα της έφεσης. Και μην ξεχνάμε ότι το Μικτό Ορκωτό Εφετείο της Αθήνας, σθώωσε το δολοφόνο Μελίστα ενώ ο φονιάς Σπυράκος εξακολουθεί να είναι ελεύθερος. Παρ' όλα αυτά, το Σύστημα, οι νόμοι, οι δικηγόροι, οι Κουβέληδες κι οι Κωνσταντόπουλοι... μας απαγορεύουν να κρίνουμε τις δικαστικές αποφάσεις!!!

--- Από το 1988 η φασιστική κυβέρνηση του Ιρακ, θέλοντας να εξαφανίσει τους Κούρδους απ' τα χωριά τους, τους βομβάρδισε με χημικά αέρια. Σκοτώθηκαν περίπου 5.000 και τραυματίστηκαν άλλοι 7.000. Έτσι αρκετές χιλιάδες πήραν τον δρόμο της προσφυγιάς. Πριν λίγους μήνες ήρθαν στην Αθήνα 30 οικογένειες Κούρδων με 120 άτομα περίπου και φιλοξενούνταν σε ξενοδοχεία της περιοχής Ομόνοιας και Βάθης με έξοδα της αρμόδιας για τους πρόσφυγες επιτροπής του Ο.Η.Ε. Αλλά συνέπεια του νεοδημοκρατικού άνεμου με τις νέες ιδέες για μια νέα Ελλάδα, καθώς και της συνολικότερης πολιτικής της Ευρώπης που θα αρχίσει σε λίγο για τους πρόσφυγες, η επιτροπή αρνήθηκε να δώσει άλλα χρήματα. Κι έτσι οι Κούρδοι βρέθηκαν στον δρόμο. Εφτάσαν στο σημείο να πουλήσουν αρκετά απ' τα πράγματά τους για να επιζήσουν. Κατασκηνώσαν έξω απ' τη Βουλή, ελπίζοντας σε μια βοήθεια

απ' την πλευρά των πολιτικών. Αυτοί προσφέρθηκαν να δώσουν μια προσωρινή (!) λύση, αφού τους εγκατέστησαν πάλι στα ξενοδοχεία με χρήματα που θα διεκδικήσουν από την εν λόγω επιτροπή του Ο.Η.Ε. Δείγματα των καιρών άραγε;

--- Όταν λέμε ότι είναι ταξική και διαχωριστική αυτή η δικαιοσύνη και λειτουργεί υπέρ των διαφόρων πιστολέρο και νταήδων που απαρτίζουν αυτό το υπέροχο σώμα με την κοινωνική προσφορά έχουμε δίκιο. Το δικαστήριο επέβαλε ποινή 3-μηνης φυλάκισης (αθώωσης δηλαδή) στον μπάτσο Μπενεττό που στις 22/8/88 είχε δείρει άγρια τον 12χρονο Φρ. Δέδε, επειδή τσακωνόταν με συνομήλικό του (!). Στο δρόμο των Μελίστα, Σπυράκου και άλλων καθαρμάτων λοιπόν.

--- Εταιρία - φάντασμα που ελέγχει ο Λιβανέζος φαλαγγίτης Γιόζεφ Σαούλ ανέλαβε να προωθήσει στην Ευρώπη 91 Σριλανκέζους, που αφού τους ξεζούμισε για τα καλά τους παράτησε εξοθλιωμένους κι ανήμπορους στο λιμάνι της Ρόδου. Οι Ελληνικές αρχές έκαναν τα στραβά μάτια, ενώ φαγητό και προσωρινή στέγη τους πρόσφερε μόνο ο Δήμος Ρόδου. Μήπως θέλει κανείς περισσότερες εξηγήσεις για το τι είναι το σύγχρονο δουλεμπόριο σε μια ενωμένη Ευρώπη;

--- Αφού η ΕΟΚ ζητάει από την Ελλάδα να επιστρέψει τα 2 δισεκατομμύρια δολάρια που είχε χορηγήσει για το ψυχιατρικό άσυλο της Λέρου κι' αφού οι Έλληνες μιλάνε μόνο για κάτι εκατομμύρια, εμείς τι να συμπεράνουμε; Ότι κι' οι ψυχασθενείς έγιναν αντικείμενο πάρε-δώσε ανάμεσα σε κάθε είδους ειδικούς και τσαρλατάνους της εξουσίας.

--- Τώρα με την "νέα" κυβέρνηση άρχισαν ν' αλλάζουν πολλά. Μέχρι και ο καιρός άλλαξε κι' άρχισε να βρέχει. Να δούμε όμως τι θα γίνει με την βροχή της λιτότητας, του αυταρχισμού, της αστυνομοκρατίας που μας ετοιμάζει η κυβέρνηση κατ' απαίτηση των Ευρωπαίων και πολυεθνικών αφεντικών της.

--- Στις 12/4/90 Ισραηλινοί έποικοι (δηλαδή μετανάστες από το Ανατολικό μπλόκ) κατέλαβαν κτίρια του ορθόδοξου πατριαρχείου της Ιερουσαλήμ, με τη βοήθεια του Ισραηλινού στρατού. Η ενέργεια των Ισραηλινών, όμως δεν είναι τίποτε άλλο από μια ακόμη σιωνιστική πρόκληση που σκοπό έχει να δείξει ότι το Ισραηλινό κράτος γράφει τους πάντες και τα πάντα στα παλιά του τα παπούτσια. Και πολύ καλά κάνει, φυσικά, αφού όλοι-τουλάχιστον στην Ελλάδα-οι πολιτικοί ανέχονται την ανενόχλητη

ανάπτυξη των κατασκοπευτικών (και όχι μόνο) δραστηριοτήτων της Μοσάντ. Ο Μητσοτάκης, μάλιστα, έχει επανειλημμένα δηλώσει πως η κυβέρνησή του θα αναγνωρίσει το Ισραήλ. Θα εκδώσει τον Χαμντάν, θα διώξει τους Παλαιστίνιους κλπ. Σ' αυτό, λοιπόν, το πνεύμα ήταν και το δελτίο ειδήσεων της ET2 στις 5 μ.μ. της 13/4/90, όπου ο εκφωνητής, ούτε λίγο ούτε πολύ, ανακοίνωσε ότι τα όσα έγιναν στην Ιερουσαλήμ, τα προκάλεσαν οι Μουσουλμάνοι!

--- "Και πρώτ' απ' όλα είναι καιρός να σπάσει η εξάρτηση της οικονομίας και της κοινωνίας από το κράτος. Είναι καιρός να κατανοήσουμε ότι τα σημερινά προβλήματα οφείλονται στη διόγκωση του κράτους που συνηχίστηκε πολλά χρόνια ανενόχλητη, καθώς είχαμε πεισθεί πως μεγαλύτερο κράτος σημαίνει περισσότερες κοινωνικές παροχές, μεγαλύτερη προστασία, πιο δίκαιη κοινωνία. Και τώρα έρχεται η οδυνηρή απομυθοποίηση: η παιδεία, η υγεία οι άλλες κοινωνικές παροχές χειροτερεύουν όσο το κράτος μεγαλώνει". Αυτά γράφτηκαν στο τεύχος 514 του Δελτίου Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών. Και το ίδιο άρθρο συνεχίζει:... Στα χρόνια που έρχονται είναι ανάγκη να αρχίσει, συστηματικά, με εμμονή και επιμονή, η προσπάθεια για ουσιαστική μείωση του μεγέθους του κράτους. Υπάρχει μόνο το ζωτικό, πρακτικό και άμεσο πρόβλημα της καταπατάληξης των πόρων που παράγουν οι λίγοι και καταναλώνουν οι πολλοί...". Μ' άλλα λόγια, οι Έλληνες βιομήχανοι δεν ζητούν τίποτα περισσότερο από το να... παραιτηθούμε από κάθε απαίτηση σ' αυτή τη ζωή, αφού αυτοί είναι οι μόνοι που παράγουν! Και φυσικά, όταν μιλούμε για "λιγότερο κράτος" εννοούν περισσότερο ιδιωτικό στρατό και περισσότερη ιδιωτική αστυνομία.

--- "ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΕΡΑ - Μιά αναγκαία ιστορική συνάντηση" είναι ο τίτλος άρθρου του Χάρη Νικολέτου στην Κυριακάτικη ΑΥΓΗ, που κυκλοφόρησε το Σάββατο, 14/4/90. Αν "οικολόγους" εννοεί τους εναλλακτικούς, που τόσο καιρό δεν έχουν δώσει στη δημοσιότητα τη χημική σύνθεση του "Κλοφέν" κι' ΑΝ "αριστερούς" εννοεί τους ΕΑΡίτες που τόσα χρόνια δεν έχουν καταλάβει την κοινωνική σύνθεση της εργατικής τάξης, ΤΟΤΕ θα πρέπει να τους απαντήσουμε ορθά-κοφτά: "ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΕΡΑ; ΟΧΙ, ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ!"

--- Σύγκλιση με τους οικολόγους, όμως, επιδιώκει και η άλλη... αριστερά! Η Εναλλακτική Αντικαπιταλιστική Συσπείρωση παραχωρεί αθρόα τις σελίδες των "Ακυβέρνητων Πολιτειών" στους

Οικολόγους- Εναλλακτικούς. Οχι βέβαια στον Καραμπελιά και στον Κώστα Διάκο, που προέρχονται απ' τον μαρξιστολενινιστικό χώρο, αλλά στον Καστρινάκη, στον Νανούρη και τον Πρωτοβάλτη... (αλήθεια, γιατί δεν γράφει κάτι κι' ο Μαγκναβδέλης;)

--- Μιάς κι αναφερθήκαμε, όμως, σ' όλους αυτούς τους σπέρ-σπάρ της οικολογίας πρέπει να πούμε πως ενώ ο Πρωτοβάλτης εξακολουθεί να παριστάνει τον αντιεξουσιαστή, ο Καστρινάκης δεν κάνει άλλο απ' το να βρίζει τους Αναρχικούς λέγοντας πως πάσχουν από αγκυλώση. ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΟΤΙ ΤΟΝ ΕΝΟΧΛΕΙ Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΕΥΛΑΓΙΣΙΑ.

--- Άς θυμίσουμε στους ανανώστες μας ότι ο Καστρινάκης είναι εκείνος που από τις στήλες της ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ απειλούσε ότι θα κόρφωνε τους "τρομοκράτες". Πάντως, έστω κι' αν μέχρι τώρα, δεν πήγε να καταθέσει στον Τσέβα, εμείς του ευχόμαστε... ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΝΕΥ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΙΟΥ!

--- Στις "Ακυβέρνητες Πολιτείες", όμως, προβάλλεται και η περίφημη "Κίνηση Υπεράσπισης Πολιτικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων". Στο πρώτο τεύχος, ο Νίκος Γιαννόπουλος καλεί τους Αναρχικούς "να ξεκαθαρίσουμε (από που κι' ως πού ο πληθυστικός;) ότι "προστασίες" και "προστάτες", πρέζα και έμποροι, όχι μόνο δεν είναι με μας, αλλά είναι με τους άλλους. Τους μπάτσους, τα γουρουνιά και τους δολοφόνους". Οι Αναρχικοί, κύριε Γιαννόπουλε, έχουν ξεκαθαρίσει από τη γέννησή τους τη θέση τους σ' ότι αφορά τους "προστάτες των δικαιωμάτων τους" και την "πρέζα της πολιτικής". Γιατί ακριβώς θέλουν όλους τους 15χρονους ζωντανούς και ελεύθερους. ΝΑ ΛΕΙΠΟΥΝ, ΛΟΙΠΟΝ, ΟΙ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΙ και τα όσα έχεις μάθει στο ΤΣΑΦ!

***Στις 27 Απριλίου συμπληρώνονται 3 χρόνια από τη μέρα που ο Καρλσιάδης αυτοπυρπολήθηκε, διαμαρτυρούμενος για την αδιαφορία με την οποία το κράτος αντιμετώπιζε και αντιμετώπιζει τους αγώνες όσων πασχίζουν να παραμεινουν άνθρωποι.

*****
***Πάνε 16 χρόνια που ο σύντροφός μας Salvador Puig Antich εκτελέστηκε από το φρανκικό καθεστώς.

**Κ Ο Η Φ Ε Δ Ε Ρ Α Ц И Я
ΑΝΑΡΧΟ - ΣΙΝΔΙΚΑΛΙΣΤΩΝ
(ΑΝΑΡΧΟΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ**

Σαν ανεξάρτητη πολιτική οργάνωση η Κ.Α.Σ. τάσσεται:

-Υπέρ των σοβιέτ, χωρίς κόμμα, όπου οι αντιπρόσωποι θα ψηφίζουν σύμφωνα με τις εντολές των εκλογών τους και όχι με βάση τις κομματικές αποφάσεις.

-Υπέρ μιας άμεσης λαϊκής νομοθετικής αρχής, όπου όλες οι σημαντικές αποφάσεις και οι νόμοι θα παίρνονται με δημοψήφισμα.

-Υπέρ της δημιουργίας ανεξαρτήτων συνδικάτων και κοινωνικών κινημάτων, χωρίς κανέναν έλεγχο από την κρατική και κομματική γραφειοκρατία.

-Υπέρ της μεταβίβασης των μέσων παραγωγής στις εργατικές συλλογικότητες που τα χρησιμοποιούν. Οι εργατικές συλλογικότητες θα έχουν την απόλυτη κυριότητα αυτών των μέσων.

-Υπέρ της κατάργησης των υπουργείων και των παρασιτικών οργάνων διευθυντικής σχεδιοποίησης.

-Υπέρ της αντικατάστασής τους από εθελοντικές ενώσεις των επιχειρήσεων, κατά περιοχή και κατά κλάδο, καθώς και από κέντρα οικονομικών μελετών που θα αφορούν τις ανάγκες της αγοράς.

-Υπέρ της ομοσπονδιακής διαχείρισης της κοινωνίας, έτσι ώστε κάθε συλλογικότητα, περιοχή ή πόλη να μπορεί να αποφασίζει μόνη της για τις εσωτερικές της υποθέσεις, χωρίς κυβερνητικές και κομματικές παρεμβάσεις και έτσι ώστε οι διαφορές ανάμεσα στα όργανα διεύθυνσης να λύνονται με τη συμφωνία των ομοσπονδίων οργάνων.

-Υπέρ της ισότητας των δικαιωμάτων όλων των κοινωνικών οργάνων της Ε.Σ.Σ.Δ.

-Υπέρ της πραγματικής εγγύησης των θεμελιωδών δικαιωμάτων κάθε ατόμου και

κάθε κοινωνικής ένωσης, τα οποία δεν θα μπορούν να παραβιάζονται από κανένα κρατικό εξουσιαστικό όργανο.

-Υπέρ της κατάργησης της κρατικής ιδιοκτησίας στην ανθρώπινη ζωή, της κατάργησης της ποιητής του θανάτου, του καθεστώτος των εσωτερικών διαβατηρίων και κάθε μορφής καταναγκαστικής εργασίας.

-Η ΚΑΚ δεν αγωνίζεται για την κατάκτηση της εξουσίας, αλλά επιδιώκει την επίτευξη των αντικειμενικών της στόχων, με την προπαγάνδη των αναρχοσυνδικαλιστικών της πεποιθήσεων, με την υποστήριξη και την δημιουργία ανεξάρτητων κοινωνικών ενώσεων, με την προσωπική συμμετοχή των μελών της στα κοινωνικά κινήματα και στις δραστηριότητες της μάζας των εργαζομένων.

Στην ΚΑΚ δεν υπάρχουν κεντρικά όργανα ούτε γραφειοκρατικός μηχανισμός.

Απορρίπτεται η αρχή του "δημοκρατικού" συγκεντρωτισμού. Το μόνο ανώτατο όργανο είναι το συνέδριο. Οι οργανώσεις των πόλεων είναι τελείως αυτόνομες και αναπτύσσουν τις δραστηριότητές τους, σύμφωνα με το πρόγραμμα της ΚΑΚ, παίρνοντας υπ' όψη τους τις τοπικές συνθήκες. Στην ΚΑΚ, η μειοψηφία μπορεί να μην εφαρμόζει τις αποφάσεις της πλειοψηφίας είναι όμως υποχρεωμένη να μην αντιτίθεται στην εφαρμογή αυτών των αποφάσεων από όλους. Οι συνελεύσεις και το συνέδριο προσπαθούν πάντα την επίτευξη κάποιας συνείσεως.

Η ΚΑΚ αγωνίζεται στα πλαίσια της προοπτικής για μια σοσιαλιστική κοινωνία χωρίς κράτος, βασισμένη στην αρχή της πλήρους ιδιοκτησίας των εργαζομένων στο προϊόν της εργασίας τους, στην αρχή της αυτοδιαχείρισης, της αποστρατιοποίησης και της απουσίας κομμάτων.

ВОЛЯ (Θέληση), Μόσχα 1/8/89

πολιτικές τοποθετήσεις των ατόμων που την αποτελούν.

Για τους Άγγλους, που ακόμα και στη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, δεν έπαυαν να νιώθουν ασφαλείς στο νησιώτικό τους φρούριο δεν υπάρχει μεγαλύτερος και πιο επικίνδυνος εχθρός από το ριζοσπαστισμό. (Το ίδιο, άλλωστε, συμβαίνει και στις υπόλοιπες χώρες της Ε.Ο.Κ. και σας θυμίζουμε ότι το ΤREVΙ δεν είναι παρά τα αρχικά των λέξεων TERRORISME-RADICALISME-EXTREMISME ET VIOLENCE INTERNATIONALE).

Δεν είναι, λοιπόν, καθόλου περίεργο που, τόσο το Συντηρητικό, όσο και το Εργατικό κόμμα της Αγγλίας, τα έβαλαν με τους Αναρχικούς και τα "λοιπά αντιδημοκρατικά στοιχεία" που - αντί να περιοριστούν σε μία "καθώς πρέπει" διαμαρτυρία - έσπασαν και λεηλάτησαν μαγαζιά, έκαψαν αυτοκίνητα και τραυμάτισαν αστυνομικούς.

Ο συντηρητισμός των Άγγλων, λοιπόν κινδυνεύει. Οι βουλευτές και των δύο κομμάτων ζήτησαν κι'όλας τη θέση εκτός νόμου της CLASS WAR, του DIRECT ACTION MOVEMENT, του ANARCHIST BLACK CROSS και άλλων Αναρχικών ομάδων. 100 ειδικευμένοι αστυνομικοί εξετάζουν τα βίντεο που γυρίστηκαν και τις φωτογραφίες που τραβήχτηκαν στα επεισόδια για να αναγνωρίσουν τους "δράστες".

Οι 400 ωστόσο, συλληφθέντες έχουν αφαιρεθεί όλοι ελεύθεροι (μερικοί αφού πλήρωσαν κάποιο πρόστιμο). Φαίνεται πως η επιβολή του POLL-TAX συναντάει δυσκολίες, ακόμα και εξ' αιτίας της χλιαρής αντίθεσης του Εργατικού κόμματος, που με τη βοήθεια των Συντηρητικών ελπίζει ότι θα καρπωθεί τη νίκη των λαϊκών δυνάμεων που δίνουν τη μάχη ενάντια στο νέο φόρο και στο φακέλλωμα που συνεπάγεται η εφαρμογή του.

Κι' αυτό, επειδή η συντηρητική αγγλική κοινωνία ενώ ανέχεται το να ηττηθεί η θάτσερ από το Εργατικό Κόμμα δεν μπορεί ούτε καν να διανοηθεί μία ήττα του θάτσερισμού οφειλόμενη σε κάποιους "εξαγριωμένους νεαρούς".

Η ήττα, λοιπόν, του κόμματος της θάτσερ δεν πρόκειται να σημάνει και το τέλος του θάτσερισμού, με την έννοια του πατροπαράδοτου κοινωνικού συντηρητισμού και της προσήλωσης στις παραδόσεις.

Τα ρήματα, ωστόσο, είναι πραγματικά και δεν νομίζουμε ότι θα κάναμε λάθος, αν λέγαμε πως αυτές τις μέρες, στην Αγγλία, μπαίνουν τα θεμέλια ενός κοινωνικού μετασχηματισμού, στον οποίο οι Αναρχικοί παίζουν πρωταγωνιστικό ρόλο.

**ΟΙ ΦΥΛΑΚΕΣ ΔΕΝ ΛΥΝΟΥΝ ΤΑ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ
(ούτε στην Αγγλία)**

"Η στέγη που αστράφτει στον ήλιο, τα πεντακάθαρα τζάμια, η εσωτερική διακόσμηση και οι αρμονικές αναλογίες συνδυάζονται για να δημιουργήσουν ένα υπέροχο αίσθημα φωτός και άνετου χώρου... η λεπτοδουλεμένη σιδεριά και ιδιαίτερα οι έλικες που σχηματίζονται...".

Δέν πρόκειται για κάποιο απόσπασμα από κάποιο τουριστικό οδηγό. Τα παραπάνω περιλαμβάνονται σε επίσημη αναφορά του δικαστή STEPHEN TUMIM, γενικού επιθεωρητή των βρετανικών φυλακών και αναφέρονται στο κτιριακό σχέδιο "STRANGWAYS", στην περιοχή του Μάντσεστερ.

Η παραπάνω αναφορά δόθηκε στην δημοσιότητα τον Μάρτη του 1990 από το διαβόητο HOME OFFICE, δηλαδή, από το βρετανικό υπουργείο εσωτερικών και δημοσίας τάξης, που ανάμεσα σ' άλλα είναι και υπεύθυνο για τις φυλακές.

Πριν καλά - καλά περάσει ένας μήνας από τη δημοσίευση της έκθεσης, την 11 Απρίλη, στο "STRANGWAYS" ξεσπούσε μία από τις μαχητικότερες εξεγέρσεις κρατούμενων των τελευταίων χρόνων, όχι μόνο για την Αγγλία, αλλά και για όλο τον κόσμο.

300 κρατούμενοι, που παρακολουθούσαν την κυριακή λειτουργία στο παρεκκλήσι της φυλακής, εξουδερώσαν τους φύλακες, άνοιξαν τα κελιά των υπόλοιπων 1300 συγκρατούμενων τους, έδωξαν το "φυλακικό" προσωνύμιο κι ανέβηκαν στις στέγες των κτιρίων για να διαδηλώσουν την απόφασή τους να παραμείνουν άνθρωποι.

Στις 2 Απρίλη αστυνομικοί, με κλομής, δακρυγόνα και πυροσβεστικές αντλίες έκαναν έφοδο και κατάφεραν να συλλάβουν 1.300 περίπου κρατούμενους που μεταφέρθηκαν αμέσως σ' άλλες φυλακές. 300 ωστόσο απ' τους κρατούμενους, κλείστηκαν στα υπόλοιπα κτίρια και με ξύλα, σίδερα και κεραμίδια αντίστηθηκαν με επιτυχία. Οι κινητοποιήσεις κάποιων ανθρώπων, στο μεταξύ, έξω από την φυλακή, ανάγκασαν τους μπάτσους να σταματήσουν.

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, (20/4/90), έχουν απομείνει μόνο 6 στασιαστές από τους οποίους ο ένας είναι σοβαρά άρρωστος.

Στο επόμενο τεύχος ελπίζουμε να έχουμε κάποιο λεπτομερέστερο άρθρο για τα επεισόδια στην Αγγλία.

Manifestation du 25 février 1990, Moscou (photo V. Nouroumov et E. Rabache).

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΑΤΣΕΡ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΘΑΤΣΕΡΙΣΜΟΥ;

Οι Διαδηλώσεις ενάντια στον Διαβόητο POLL-TAX, που στις 31/3/90 αναστάτωσαν το κέντρο του Λονδίνου, αλλά κι' όλες τις μεγάλες πόλεις της Αγγλίας, προκάλε-

σαν, ρωγμές στη συντηρητική κυβέρνηση της Μάργκαρετ Θάτσερ, που ήδη έχει φθαρεί από τη μακρόχρονη παραμονή της στην εξουσία.

Οι μεγαλύτερες όμως ρωγμές προκλήθηκαν στο συντηρητισμό που χαρακτηρίζει την ίδια την αγγλική κοινωνία, ανεξάρτητα απ' τις

Απο ΔΙΑΔΗΛΑΣΗ
ΣΤΗ ΜΟΣΧΑ
ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΑΝΑΡΧΟΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΩΝ
25/2/1990

